

ლიბერტიკის უნივერსიტეტის საკოლამდელო აღზრდის ცენტრის პოლიტიკის ნაწილი, რომელიც ქვევის პოზიტიური მართვის პრინციპებს შეეხება (University Preschool and Child Care Center Incorporated, Policy handbook)

მასალა დაეხმარება ბაგა-ბაღის ადმინისტრაციის წარმომადგენლებს, აღმზრდელებსა და სხვა თანამშრომლებს ბაღში პოზიტიური ქვევის პოლიტიკის დანერგვასა და წარმართვაში

ქვევის მართვის სახელმძღვანელო პოლიტიკა

მიზანი: დაეხმაროს თანამშრომლებს ბავშვის ქვევის მართვის დროს შეინარჩუნონ თანამიმდებრელობა, სამართლიანობა და გონივრული მიდგომები, იმის გათვალისწინებით, რომ უზუნველყოფილი იყოს თბილი, კეთილგანწყობილი და უსაფრთხო გარემო.

მნიშვნელობა: უფროსები ასრულებენ მნიშვნელოვან როლს ბავშვების ქვევის ჩამოყალიბების პროცესში, მათ ქვევებზე დაკვირვებით ბავშვები სწავლობენ საზოგადოებაში მოქცევის წესებს.

ქვევის მართვის სახელმძღვანელო ასწავლის ბავშვებს თვითკონტროლს და იმის გაგებას, რა ზეგავლენას ახდენს მათი მოქმედება მათზე და რაც მთავარია, მათ გარშემო მყოფ ადამიანებზე. როდესაც მოლოდინები (რა ტიპის ქვევას, რას ელიან ბავშვისგან) არის მკაფიო და გასაგები, ბავშვების თვითშეფასება უმჯობესდება და ვიღებთ საკუთარ თავში დარწმუნებულ მოზარდებს.

ქვევის მართვის სახელმძღვანელო პოლიტიკა უზრუნველყოფს რომ ყველა თანამშრომელი (მუდმივი და დროებითი) იყოს გარკვეული და თანმიმდევრული იმასთან დაკავშირებით, რამხელა მნიშვნელობა აქვს სწორად შერჩეულ ქვევის მართვის სტრატეგიებს ბავშვისთვის.

რა არის ქვევის მართვის სახელმძღვანელო?

ქვევის მართვის სახელმძღვანელო ზრდასრულებს ურჩევს:

- რისი გაკეთება არის უმჯობესი
- რისი გაკეთება არ არის რეკომენდებული
- რა არის უსაფრთხო
- რა არის მავნებელი
- რა არის სასიამოვნო

აუცილებელია, რომ ნებისმიერ დროს დისციპლინის დამყარების გზები პოზიტიურ გამოცდილებაზე იყოს დაფუძნებული. ამას ადგილი ექნება მაშინ, როდესაც:

- დისციპლინის დამყარების გზები არ დაუზიანებს ბავშვებს საკუთარ თავს რწმენას, მაგრამ წაახალისებს მათ, რომ იყვნენ მიმღებნი, საკუთარ თავში დარწმუნებულები და სასიამოვნოები გარშემომყოფების მიმართ;

- მხვეულობაში იქნება მიღებული ბავშვის განვითარება და შესაძლებლობები – იმის გათვალისწინებით, რომ საჭიროებები და ქცევა იცვლება ბავშვის ზრდასთან ერთად;
- შექებული და დაჯილდოებული იქნება სასურველი ქცევა;
- აღმზრდელი გამოიყენებს პოზიტიურ მითითებებს. მაგალითად, „შემოდი შიგნით“ – ნაცვლად ფრაზისა, „არ შემოიღებინო“
- აღმზრდელი იძლევა მარტივ ინსტრუქციებს, ბავშვს ალტერნატივებს სთავაზობს ისე, რომ ბავშვმა გააკეთოს შეფასება და აქედან გამომდინარე გაცნობიერებული არჩევანი;
- აღმზრდელის ქცევა სამაგალითოა;
- აღმზრდელი თანმიმდევრულია;
- ბავშვის აღზრდა დაფუძნებულია თვითკონტროლზე და არა იძულებაზე;
- ბავშვთან ურთიერთობის დროს მიზანია თვითკონტროლის მიღწევა იმის გათვალისწინებით, რომ ეს არის გრძელვადიანი პროცესი;
- მხედველობაში იქნება მიღებული როგორც სწავლის გამოცდილება, ისე ბავშვის განვითარების ძლიერი მხარეები;

სტრატეგიები: იმისათვის, რომ ქცევის მართვის სახელმძღვანელო იყოს ეფექტური, მნიშვნელოვანია, ბაღის გარემო ორგანიზებული იყოს ისე, რომ მაქსიმალურად მოხდეს ისეთი შემთხვევების პრევენცია, სადაც საჭირო იქნება წესრიგის აღმდგენი ღონისძიებების გამოყენება.

სტრატეგიები, რომელიც გამოიყენება თანამშრომლების მიერ:

- ყალიბდება ნდობა და პატივისცემა ყველა ბავშვის მიმართ – ისინი უფრო მეტი სიამოვნებით რეაგირებენ, თუ იციან, რომ ჩვენ ისინი მოგვწონს;
- უზრუნველყოფილია ყველა ბავშვის მიმართ თანასწორი მოპყრობა. აღნიშნული მოთხოვნა სახეზე უნდა იყოს როგორც იმ ბავშვების მიმართ, რომლებიც რეგულარულად გამოირჩევიან სასურველი ქცევით, და არ საჭიროებენ დამატებით ინტერვენციას ქცევის მართვის კუთხით, ისე იმათ მიმართ, ვინც გამოირჩევიან გამომწვევი ქცევით;
- ბაღი ისე არის ორგანიზებული, რომ მინიმუმადე დაიყვანოს „თვითდამაზიანებელი“ ქცევა. მაგალითად, საკმარისი და მრავალფეროვანი აღჭურვილობა/სათამაშოები მიეწოდება ყველა ასაკობრივ ჯგუფს;
- აქტივობები ისე იგეგმება, რომ ისინი მაქსიმალურად მშვიდია, რათა თავიდან იქნას აცილებული ზედმეტი შფოთვა და დაღლილობა;
- ბავშვები ყოველი აქტივობის დასაწყებად და დასასრულებლად უნდა იყვნენ მომზადებული. აუცილებელია, მიეცეთ შესაბამისი ინსტრუქცია/მინიშნება აქტივობების ცვლილებასთან დაკავშირებით;

- ქცევების მოდელირებით უნდა ვაჩვენოთ ბავშვებს, რისი გააკეთებაც გვსურს მათგან. მაგალითად, ვუწრუნველყოთ მათთვის ზრუნვაზე და თანამშრომლობაზე დაფუძნებული ურთიერთობის ჩვენება, ვესაუბროთ თბილად ბავშვებს და სხვა თანამშრომლებს, მოვუსმინოთ, რას ამბობენ ბავშვები, მხედველობაში მივიღოთ სხვების გრძნობები და შეხედულებები;
- ყურადღება გაამახვილოთ ქცევაზე, რომლის მიღწევაც გსურთ და შეუქმეთ კონკრეტულად: „ძალიან კარგად დაელოდე შენს რიგს“, „ძალიან კეთილი ნაბიჯი იყო შენი მხრიდან, როდესაც დაეხმარე ლუკას ფეხსაცმლის პოვნაში“;
- მოერიდეთ ფრზების გამოყენებას: „ნუ“ და „არა“;
- მუდმივად გაითვალისწინეთ ბავშვის განვითარებიდან გამომდინარე საჭიროებები, შესაძლებლობები და ქცევები. მხედველობაში იქონიეთ მისი გამომწვევი შესაძლო მიზეზები და საფუძვლები;
- განიხილეთ მისაღები ქცევები ჯგუფში;

როდესაც წინასწარ დაგეგმილი სტრატეგიები არ მუშაობს:

გარდაუვალად, იქნება ისეთი მომენტები, როდესაც ბავშვის ქცევა იქნება შეუსაბამო და საჭირო იქნება ინტერვენცია;

პირველ ეტაპზე ეცადეთ სიტუაციის გადატანას/განმუხტვას – გადაიტანეთ ბავშვის ყურადღება სხვა საკითხზე. მაგალითად, ბავშვი დაჯდომის წინააღმდეგია... (მიანიშნეთ სკამზე) "მარი, შენი ადგილი არის აქ, ლუკას გვერდით" ან თუ ბავშვი ყრის ქვიშას... „მოდით, ავავსოთ ეს ვედრო ბოლომდე და შემდეგ შეგვიძლია გადმოვყაროთ უკან“ ან როდესაც თოჯინების კუთხეში თამაში იძაბება..., რა გვაქვს სადილოზე? ნეტა, უკვე მზად არის? მომშვიდა...“

გამოიყენეთ ინსტრუქცია – „გააკეთე“ „არ გააკეთო“ – ს ნაცვლად. მიეცით ისეთი მარტივი, მოკლე ინსტრუქციები, რომ ბავშვს შეეძლოს მათი აღქმა და შემდეგ შეეძლოს მათი დამოუკიდებლად შესრულება. მაგალითად, „სირბილი კარგია, მაგრამ გარეთ და არა შინგნით – ძალიან ბევრი სათამაშოა იატაკზე და შენ შეიძლება ფეხი გაგისრიალდეს და დაშავდე ან გააფუჭო ვინმეს ნამუშევარი“, ან „კარგია ჩუმად და მშვიდად საუბარი, არ უნდა იყო უხეში ან ფიცხი – ეს აზიანებს გარშემომყოფებს“

გამოიყენეთ მტკიცე, მშვიდი მანერები იმის საჩვენებლად, რას მოელოთ ბავშვისგან – თქვენი სურვილები ბავშვის წინაშე წარადგინეთ არჩევანის გაკეთების საშუალებით. მაგალითად, "შენ შეგიძლიათ დარჩე ქვიშის ყუთში და ითამაშოთ მშვიდად, ან შეგიძლია გაისეირნო სასწილოსკენ და დაბრუნდე ქვიშის ყუთთან, როდესაც დამშვიდდები“.

წინასწარ უნდა გქონდეთ განსაზღვრული, რა ღონისძიებებს გამოიყენებთ, როდესაც ბავშვი ამჟღავნებს არასასურველ ქცევას. მაგალითად, პრივილეგიებზე უარი, სიტუაციიდან გარიდება, სათამაშოების დალაგება, ტაიმაუტი.

მიყვით საბოლოო შედეგებზე - თუ ბავშვი ამბობს „სულ ერთია“ (არ მადარდებს) - ცხადად აგრძობინეთ, რომ თქვენთვის არ არის სულ ერთი (თქვენ გადარდებთ). მაგალითად, „ჩემთვის არ არის სულ ერთი - არ მინდა რომ კიდევ ერთი ბავშვი ვნახო ატირებულო“. განაგრძეთ იმით, რომ გამოარიდეთ ეს ბავშვი მოცემული სიტუაციიდან, მიეცით ბავშვს მარტო თამაშის საშუალება. როცა თქვენ და ბავშვი დამშვიდდებით, დაუბრუნდით ბავშვს და ისაუბრეთ თემაზე ხელმეორედ - ან, თუ ბავშვი ძალიან გაბრაზებულია, დაუჯექით მას, აგრძობით, რომ გინდათ, მას თქვენი სჯეროდეს.

როდესაც სიტუაცია განიმუხტება - აუცილებელია, სახლში წასვლამდე აღდგეს პოზიტიური ურთიერთობა თქვენსა და ბავშვს შორის. მაგალითად, წაუკითხეთ ზღაპარი, კომენტარი გააკეთეთ პოზიციური ქცევაზე, რომელსაც ბავშვი განახორციელებს.

თავისუფალი დრო - ზოგიერთ შემთხვევაში მიზანშეწონილია, რომ ბავშვებს დამშვიდებისათვის მიეცეთ თავისუფალი დრო. ქცევის მართვის სახელმძღვანელოს მიხედვით, თავისუფალი დრო არ ითვალისწინებს ბავშვის გაყვანას ოთახიდან ან იმ გარემოდან, სადაც ის იმყოფებოდა. ის გულისხმობს ბავშვის მოცილებას აქტივობიდან ან ბავშვების ჯგუფიდან, სადაც ის იყო არასასურველი ქცევის განხორციელების დროს. შესაძლებელია, ბავშვს უთხრათ, რომ დაჯდეს ჩუმად რომელიმე თანამშრომელთან ერთად ან გააგზავნოთ ოთახის მშვიდ კუთხეში და უთხრათ, რომ იფიქროს იმაზე, რატომ ხართ იძულებული, გამოიყენონ ეს მოქმედება. იმისათვის, რომ მაქსიმალური ეფექტი იყოს მიღწეული, თავისუფალი დრო უნდა გაგრძელდეს მცირე დროის განმავლობაში. დროის ხანგრძლიობის განსაზღვრისას შესაძლებელია, გათვალისწინებული იყოს ბავშვის ასაკი. მაგალითად, ერთი წუთი თითოეული ასაკობრივი ჯგუფისათვის (მაქსიმუმ ხუთი წუთი). ამის შემდეგ ბავშვს უნდა უთხრათ, განსაზღვროს ვერბალურად, რომელი აქტივობაში სურს მონაწილეობა ან რა არის შესაბამისი ქცევა. დარწმუნდით, რომ ბავშვი მონაწილეობს მის მიერ არჩეულ აქტივობაში.

ამასთან მნიშვნელოვანია, ბავშვის ინდივიდუალური განვითარების დონე მხედველობაში იქნას მიღებული ნებისმიერ ეტაპზე.

კონფიდენციალობის დაცვა

არასოდეს ისაუბროთ სხვა ბავშვების ან უფროსების (ვიზიტორები, მშობლები) თანდასწრებით ამა თუ იმ ბავშვზე. ინფორმაცია ბავშვის ქცევის შესახებ არ უნდა იქნას განხილული ბავშვის წინაშე თუნდაც მის მშობელთან. უნდა მოხდეს ბავშვის გარიდება ამ სიტუაციიდან ან მოხდეს პირადი შეხვედრის ორგანიზება.

კონკრეტული შეუსაბამო ქცევები

1. დარტყმა, მუშტით ცემა, წიხლის დარტყმა, დაჩხაკა, დაკაწვრა, თავდასხმა, ნივთების სროლა

დაუთმეთ ყურადღება დაზარალებულ ბავშვს (დაუძახეთ სხვა თანამშრომელს საჭიროების შემთხვევაში)

ბავშვს, რომელმაც განახორციელა შეუსაბამო ქცევა ესაუბრეთ პირადად. აუხსენით, რა არის შეუსაბამო ქცევა და რატომ (დააკავთ ბავშვი საჭიროების შემთხვევაში). მაგალითად, "შენ არ შეგიძლია დაარტყა ნიკას იმიტომ რომ ეს მტკივნეულია მისთვის" ან „არ შემიძლია მოგცე დარტყმის უფლება, შენ აზიანებ ბავშვებს და მე არ შემიძლია მოგცე ამის უფლება“

თუ ბავშვი რაიმეს ამტკრევს და ა.შ. ...მოარიდეთ ის სხვა ბავშვებს. დადექით მის სიახლოვეს და როცა დამშვიდდება, შეგიძლიათ, შემოხვიოთ ხელი და დაარწმუნოთ, რომ ყველაფერი კარგად იქნება.

გამოიყენეთ დამშვიდების თავისუფალი დრო, რათა ბავშვს მიეცეს დამშვიდებისა და საკუთარ მოქმედებაზე დაფიქრების საშუალება.

2. კბენა

დამშვიდეთ დაშავებული ბავშვი - დაუძახეთ სხვა თანამშრომელს საჭიროების შემთხვევაში. ყურადღება გამოიჩინეთ დაშავებული ბავშვისადმი და დააინტერესეთ სხვა აქტივობით.

0-3 წლის ბავშვებთან: გამოიყენე ვერბალური ახსნა - განმარტება, იხმარეთ მარტივი სიტყვები.

3-5 წლის ბავშვებთან: გამოიყენეთ ტაიმ-აუტი

- აუხსენით, რატომ არის მისი ქცევა შეუსაბამო - „არ მოგცემ კბენის უფლებას. ის მტკივნეულია. მე მსურს ბავშვები იყვნენ აქ უსაფრთხოდ“
- დამამშვიდებელი აქტივობა - სხვა აქტივობაში ჩართვა
- განამტკიცეთ მისაღები ქცევა

3. გინება

გაუკეთეთ იგნორირება, თუ სიტუაცია ამის საშუალებას იძლევა (მაგალითად, სხვა ბავშვებს არ ესმით)

გააგებინეთ ბავშვს, რომ თქვენ ეს არ მოგწონთ. მაგალითად: „არ მომწონს, როდესაც ვისმენ ამ სიტყვებს“

აუხსენით, რომ არ იყენებთ ამ სიტყვებს ბაღსი.

4. გადაფურთხება

შეაჩერეთ ბავშვი, რომელიც იფურთხება და უთხარით: „არ მოგცემ უფლებას აქ გადააფურთხო. თუ გადააფურთხება გინდა, გააკეთე ეს ტუალეტში ან ხელსახოცში. უთხარით, სად შეიძლება გადააფურთხება და რომ ეს მიუღებელია საზოგადოებაში.“

5. რა უნდა გავაკეთოთ, როდესაც ბავშვი უარს ამბობს ამა თუ იმ აქტივობაში ჩართვაზე:

- შეაფასეთ ვითარება

- მიიღეთ ისინი ისეთები, როგორებიც არიან. ნათლად აუხსენით, რომ ყოველთვის დაეხმარებით, თუ მათ ამის სურვილი გაუჩნდებათ, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში, არ დააძალოთ. ბავშვები ჩვეულებრივ დადებითად რეაგირებენ, როდესაც თქვენ ეუბნებით: „თუ გსურთ ცოტა ხნით ყურება, პრობლემა არ არის... და თუ გსურთ დახმარება ან საუბარი, მე შენს გვერდით ვარ და მომმართე, როცა მზად იქნებით“.

ბავშვის მახასიათებლები:

ქცევის მართვა იწყება ბავშვის დაბადების მომენტიდან **(0-1 წელი)**. ამ ასაკის ბავშვის მზრუნველები მზად უნდა იყვნენ ყურადღების მაქსიმალური კონზალაციისთვის.

ცოტა უფრო მოზრდილი ბავშვები **(1-3 წლები)** უფრო მეტად ეგობაღულები არიან – სამყარო ტრიალებს მხოლოდ მათ გარშემო. ისინი არ ითვალისწინებენ სხვების საჭიროებებს, უფლებებსა და გრძნობებს მაშინაც კი, როდესაც ტკენენ ან შეურაცხყოფენ სხვებს. ისინი ჩვეულებრივ ყველაფერს აკეთებენ გაუცნობიერებლად. ამ ასაკის ბავშვები ხშირად ზიანს აყენებენ სხვებს ისე, რომ რეალურად კარგი განზრახვა ქონდათ. მაგალითად, ორი წლის ბავშვი აძლევს სათამაშოს ატირებულ ბავშვს თავში მისი ჩარტყმით. ამ ასაკის ბავშვები სამყაროს შეისწავლიან საკუთარი გამოცდილებით. სამ წლამდე ბავშვებისათვის დამახასიათებელია ნებისყოფისა და თვითკონტროლის ნაკლებობა (არ შეუძლიათ ადილად გაჩერება). ბევრი მოქმედება, რომელიც ფასდება როგორც აგრესიული და იმპულსური, გამოწვეულია ბავშვის უუნრობით შეზღუდოს ან შეწყვიტოს ის.

შესაბამისად, ჩვენ არ უნდა მოველოდეთ, რომ ისინი ითამაშებენ სხვებთან ერთად ან გაუზიარებენ ერთმანეთ სათამაშოებს. ჩვენ შეგვიძლია თავიდან ავირიდოთ კონფლიქტი მათი სიტუაციიდან გარიდებით და იმის უზრუნველყოფით, რომ ხელმისაწვდომი იყოს საკმარისი რაოდენობის სათამაშო ყველა ბავშვისათვის. ქცევის გამო უკმაყოფილება შესაძლებელია გამოიხატოს მომვლელის ხმის ტონში და მანერაში და შეესაბამებოდეს სიტუაციებს, რომელიც რეალურად მოხდა. მაგალითად, კბენა, დარტყმა.

3 - 5 წლის ბავშვებმა იციან უფრო მეტი შესაბამისი ქცევის შესახებ, უფრო მეტად შეუძლიათ თვითკონტროლი, აქვთ საკმარისი უნარები ვერბალური კომუნიკაციის გამოყენებისათვის, შეუძლიათ გაიგონ ვერბარულად მიცემული ინსტრუქციები, არიან ნაკლებად ეგობაღულები პატარა ასაკის ბავშვებთან შედარებით.

ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში განხორციელებული გამომწვევი ქცევის მართვის პრინციპები

მიზნები: უზრუნველყოს თანამშრომლები სრულყოფილი ინსტრუქციებით იმ შემთხვევებისათვის, როდესაც ბავშვს აღენიშნება გამომწვევი ქცევა დროის გარკვეულ პერიოდში, რამაც შესაძლებელია გამოიწვიოს სხვა ბავშვებისა და ბაღის თანამშრომლების დაზიანება.

განმარტება: ასეთი ქცევა მოიცავს აგრესიულ ქცევებს, როგორებიცაა: დარტყმა, კბენა, ხელის კვრა, გინება და შესაძლებელია იყოს ბავშვის განვითარების ეტაპის მახასიათებელი ან გარემო პირობების, ფსიქოლოგიური და ემოციური ფაქტორებით გამოწვეული.

აღნიშნული პროცედურები არის როგორც დამატება ქვევის მართვის სახელმძღვანელოში და გამოიყენება, როდესაც სახეზეა ისეთი გამომწვევი ქვევები, რომელთა აღმოფხვრისათვის უკვე გამოყენებულია ქვევის მართვის სახელმძღვანელოს ძირითად ნაწილში აღწერილი სტრატეგიები.

განხორციელება:

1. ნებისმიერ დროს თანამშრომელმა მხედველობაში უნდა მიიღოს, რა იქნება კონკრეტული ბავშვისა და ჯგუფში არსებული ბავშვებისთვის საუკეთესო ინტერესი და შესაძლებლობა მშობლებს მიმდინარე საჭიროებიდან გამომდინარე დახმარება

2. თანამშრომლებმა ნებისმიერ დროს უნდა უზრუნველყონ, რომ მშობლებს მიაწოდონ ინფორმაცია ბავშვის ქვევისა და განვითარების საკითხებზე.

3. თანამშრომლები ცდილობენ, რომ ქვევის მართვის სტრატეგიების მოდიფიცირება გააკეთონ ბაღის მიერ მიღებული ქვევის მართვის სახელმძღვანელოს საფუძველზე და მხედველობაში მიიღონ ინდივიდუალური ბავშვის განვითარების ეტაპები და ჯგუფში არსებული სხვა ბავშვების საჭიროებები.

4. თუ არასასურველი ქვევა არის ხშირი, შემთხვევები არასათანადო ქვევის შესახებ უნდა იყოს ჩაწერილი ქვევის გამომწვევი მიზეზების აღრიცხვის მიზნით. მსგავსი დაკვირვებები ხელმოწერილი უნდა იყოს იმ პირის მიერ, ვინც ახორციელებს მას და დადასტურებული კიდევ ერთი თანამშრომლის მიერ. თანამშრომელმა გამომწვევი ქვევის და მისი გამომწვევი მიზეზების შესახებ უნდა აცნობოს ასევე დირექტორს.

5. დირექტორი ამის შემდეგ უკავშირდება მშობლებს და ორგანიზებას უკეთებს მათთან შეხვედრას. აღნიშნულ პროცესში დირექტორის, ჯგუფის ლიდერისა და ბავშვზე ზრუნვაში მონაწილე სხვა თანამშრომლების ჩართვა აუცილებელია. ასეთი შეხვედრის გამართვა სავალდებულოა ორი კვირის განმავლობაში მას შემდეგ, რაც დირექტორისთვის ცნობილი გახდება გამომწვევი ქვევის შესახებ. შეხვედრის დროს მშობლებმა უნდა მიაწოდონ შეხვედრის მონაწილეებს ყველა ის დამატებითი ინფორმაცია, რომლის საშუალებითაც შესაძლებელი გახდება ბავშვის ქვევის გამომწვევი მიზეზების დადგენა. ასევე უნდა იქნას განხილული შესაბამისი სტრატეგიები ქვევის მართვისთვის, რათა მოხდეს მისი თანმიმდევრული განხორციელება სახლსა და ბაღში. აღნიშნული სტრატეგიები შესაძლებელია მოიცავდეს ძიების გზებს დამატებითი დახმარებისთვის, რესურსების მოძიებას სხვა, გარეშე სააგენტოებიდან. შეხვედრაზე ასევე უნდა მოხდეს შემდეგი შეხვედრის ორგანიზება, რომელიც სასურველია გაიმართოს პირველი შეხვედრიდან სამი კვირის განმავლობაში.

6. მას შემდეგ რაც პერსონალი და მშობლები შეთანხმდებიან ქვევის მართვასთან დაკავშირებულ სტრატეგიაზე, ყველა თანამშრომელი, რომელიც ბავშვზე ზრუნვაში არის ჩართული, ინფორმირებული უნდა იყოს მის შესახებ. ბაღის თანამშრომლებმა ბავშვის ქვევას მუდმივად უნდა გაუწიონ მონიტორინგი და მოახდინონ გამომწვევი ქვევის აღრიცხვა. ასეთი ჩანაწერების არსებობა გახდება შეფასების ინდიკატორი, როდესაც მოხდება გამომწვევი ქვევის შემცირება.

შენიშვნა: მნიშვნელოვანია, რომ მუდმივად განხორციელდეს მონიტორინგი ბაღსა და ოჯახში. თუ მშობელი განიცდის სირთულეებს სტრატეგიაში არსებული საკითხების სახლის გარემოში განხორციელებისას, მათ ეს უნდა განიხილონ ჯგუფის

ლიდერთან ან დირექტორთან პირველივე შესაძლებლობის შემთხვევაში და არ დაელოდონ მეორე შეხვედრას.

7.თუ თანამშრომლები ჩათვლიან, რომ ბავშვი საკუთარი თავისთვის, თანამშრომლებისათვის ან სხვა ბავშვებისათვის დამაზიანებელია, უნდა მოხდეს ოჯახთან დაკავშირება და მისი სახლში წაყვანა. სანამ აღნიშნული მოქმედება განხორციელდება, აუცილებელია გამომწვევი ქცევის შეფასება წერილობითი ფორმით და ორი თანამშრომლის შეთანხმება, რომელიც ხელმოწერილით იქნება დადასტურებული.

8.თუ მშობელთან მეორე შეხვედრაზე არ იქნება პროგრესი დაფიქსირებული, შესაძლებელია, მხედველობაში იქნას მიღებული სხვა ალტერნატივები. ეს შესაძლებელია მოიცავდეს ბავშვის რეფერირებას სხვა სააგენტოში შეფასებისთვის, რათა დადგინდეს, არის თუ არა მხედველობაში მისაღები ჯანმრთელობის სხვა ფაქტორების გავლენა ქცევაზე ან/და იმის გათვალისწინებით, რომ მოხდეს ალტერნატიული ზრუნვა ბავშვზე ყველა ან გარკვეული დღეების გათვალისწინებით.

განსაკუთრებული საჭიროების მქონე ბავშვების ინკლუზია

მიზნები: უზრუნველყოფილი იყოს: დამატებითი საჭიროების მქონე ბავშვების ბაღში ინტეგრაცია ისე, რომ მინიმუმამდე იქნას დაყვანილი სტრესული სიტუაციები, თანამშრომლები იყვნენ განსაკუთრებულად ყურადღებიანები ბავშვის საჭიროებების მიმართ, ჯგუფის სხვა ბავშვებზე უარყოფითი ზემოქმედება ახალი ბავშვის ჩართვით მინიმუმამდე იყოს დაყვანილი.

ბაღი მიზნად ისახავს ყველა ბავშვის ინდივიდუალური საჭიროების დაკმაყოფილებას. როდესაც ბავშვი დამატებითი საჭიროებებით მოდის ბაღში, მან შეიძლება მოითხოვოს უფრო მეტი ზრუნვა და ყურადღება, განსაკუთრებით ადრეული ინტერვენციის პერიოდში. ბაღში მუშაობა დაფუძნებულია შემდეგზე:

- ბავშვს მიეცეს შესაძლებლობა გაეცნოს ბაღს, მის თანამშრომლებსა და ბავშვებს;
- უზრუნველყოს პერსონალი იმის შესაძლებლობით, რომ გაიდრმავოს ცოდნა ბავშვის საჭიროებებთან დაკავშირებით;
- უზრუნველყოს რომ ნებისმიერი სახის დარღვევები, რომლებსაც შესაძლებელია ადგილი ქონდეს დამატებითი საჭიროების მქონე ბავშვის ბაღში ჩართვის შემდეგ, მინიმუმამდე იყოს დაყვანილი;
- განუმარტონ სხვა ბავშვებს სპეციალური საჭიროების მქონე ბავშვის განსაკუთრებული შესაძლებლობები და წახალისონ მათი მხარდაჭერა;

თუ ბავშვის ბაღში ჩართვის ნებისმიერ ეტაპზე, საჭირო გახდა მნიშვნელოვანი საკითხების განხილვა, ბაღი დაუყოვნებლივ უნდა დაუკავშირდეს მშობელს/მზრუნველს, სხვა პირებს, რომლებიც ჩართულები არიან ბავშვზე ზრუნვაში და სხვა სპეციალიეტებს, რათა მოხდეს პრობლემის ეფექტური და დროული გადაჭრა.

როდესაც ბავშვის გადამისამართება ხდება ბაღში, ბაღის დირექტორმა უნდა შეაგროვოს ყველა ცნობილი ფაქტი ბავშვის დამატებითი საჭიროებების შესახებ. მან

უნდა გაიმართოს თანამშრომლებთან როგორც ინდივიდუალური, ისე ჯგუფური შეხვედრა აღნიშნული ინფორმაციის მიწოდების მიზნით. თანამშრომლებს უნდა მიეცეთ განსაზღვრული დრო მიწოდებული ფაქტების განხილვისათვის. თუ საჭიროება მოითხოვს დამატებითი ინფორმაცია შესაძლებელია მოპოვებულ იქნას განხილვებისა და შეხვედრების წყალობით, რა დროსაც მოხდება სხვა სპეციალისტებისა და ბაღის თანამშრომლების ჩართვა.

საჭიროების შემთხვევაში შეხვედრა უნდა გაიმართოს ბაღის წარმომომადგელებს (შესაბამისი თანამშრომლები და დირექტორი), ბავშვის ოჯახს და სხვა პროფესიონალების შორის, რომლებიც მონაწილეობენ ბავშვზე ზრუნვაში. აღნიშნულ შეხვედრაზე ისეთი გეგმა უნდა შემუშავდეს, რომელიც ყველაზე უკეთ დააკმაყოფილებს ბავშვის, ოჯახისა და ბაღის ინტერესებს. გეგმა გულისხმობს შემდეგი საკითხების განსაზღვრას:

- სპეციალური მოთხოვნები
- მოვლის განსხვავებული ღონისძიებები

უნდა აღინიშნოს, რომ აღნიშნული შეხვედრა შესაძლებელია ჩატარდეს ნაკლებად ფორმალურ გარემოში თუ დირექტორი და თანამშრომლები ამას მიზანშეწონილად ჩათვლიან.

საწყის ეტაპზე უნდა შეიქმნას და მოხდეს ხელშეკრულების გაფორმება ბაღსა და მშობელს/მეურვეს შორის. აღნიშნული შეთანხმება უნდა მოიცავდეს პროგრამის განხორციელების ეტაპებს, მიღწეული შედეგების მიმოხილვისა და სხვა სპეციალურ პირობებს.

დაკვირვების პერიოდში, სიფრთხილე უნდა იქნას გამოჩენილი მიღწეული შედეგების მიმოხილვისას.

მიღწეული შედეგების განხილვა უნდა გაიმართოს დაკვირვების პერიოდის შემდეგ, რათა მოხდეს პროგრესის შეფასება, დაიგეგმოს მომავალი აქტივობები და სხვა. თანამშრომლებს უნდა მიეცეთ დამატებითი დრო შეკითხვებისათვის და მომავალი ტრენინგების დაგეგმვისათვის.

მიღწეული შედეგების მიმოხილვის შემდეგ, როცა ეს საჭირო იქნება, დასწრების საათები შესაძლებელია გაიზარდოს. ეს დამოკიდებული იქნება იმაზე, რამდენად მზად არიან თანამშრომლები და ბავშვი ამისთვის.

რეკომენდებულია, რომ რეგულარული მიმოხილვა ხდებოდეს სულ მცირე სამ თვეში ერთხელ ყველა მიმდინარე საჭიროების შეფასების მიზნით.